

C door het jaar 15
M. Assumpta
13 juli 2025

Eerste lezing (Deut., 30, 10-14)
Uit het boek Deuteronomium

Voordat Mozes Jozua tot nieuwe leider aanstelde, sprak hij tot het volk:
“ mag ik jullie vragen al de voorschriften en bepalingen,
die ik in het wetboek heb neergeschreven, ter harte te nemen?
Zo zullen jullie weer tot Gods volk behoren.
Die voorschriften zijn niet zwaar, ze vragen van jullie geen overdreven inspanningen.
Jullie moeten niet zeggen:
ze komen van de hemel, of ze komen van over de zee, en wie kan ze daar voor ons
halen, en ze dan aan ons uitleggen?
Neen, in jullie hoofd zitten ze, en in jullie hart.
En jullie kunnen ze zonder moeite waarmaken.

Tweede lezing (Kol., 1, 15-20)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Kolosse

Zusters en broeders,
wij kunnen God niet zien,
maar we hebben wel Jezus Christus.
In hem laat God zich kennen.
Hij stond God al voor ogen,
nog voordat hemel en aarde werden geschapen.
Alles – het zichtbare en het onzichtbare, de heersers en de machtigen, de
koninkrijken en de landen – alles werd met het oog op hem tot bestaan geroepen.
Ja, dat alles heeft met hem te maken.
Nu leeft hij in de kerk, waarvan hij het hoofd is.
Want hij is de eerste die tot nieuw leven kwam.
En zo is hij degene die nieuw leven brengt, hij alleen.
God heeft zich in hem ten volle laten kennen.
Doordat hij tot het uiterste trouw is gebleven - tot de dood aan het kruis - kunnen de
mensen zich verzoend weten met hun schepper, en tot diepe vrede komen.
Door hem zijn hemel en aarde tot harmonie gekomen

Evangelie (Lc., 10, 25-37)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Eens kwam een wetgeleerde naar Jezus.
Hij wilde hem in de val lokken.
En hij vroeg: “Meester, wat moet ik doen als ik in de hemel wil komen?”
Jezus antwoordde met een wedervraag: “wat staat er daarover in de wet?”
En de wetgeleerde zei: “Er staat dat je God boven alles moet liefhebben, met hart en
ziel, met je kracht en je verstand. En ook dat je je naaste moet beminnen als jezelf.”
“Welnu,” zei Jezus “doe dat dan.”
Maar de wetgeleerde liet het daar niet bij, en vroeg: “al goed en wel, maar mijn

naaste, wie is dat dan?"

Toen vertelde Jezus het volgende verhaal:

"Er was eens een man die op reis ging van Jeruzalem naar Jericho, hij werd er overvallen. Ze sloegen hem, namen alles wat hij had van hem af, en lieten hem achter, meer dood dan levend.

Gelukkig kwam er een priester voorbij, die hem zag liggen.

Maar in plaats van te helpen, ging die in een grote boog om hem heen.

Er kwam ook een leviet, en die deed hetzelfde.

Een tijdje later passeerde een vreemdeling, een Samaritaan, op een ezeltje.

Toen die de man zag liggen, had hij met hem te doen.

Hij stopte bij hem en verzorgde zijn wonden met olie en wijn.

Hij zette de man op zijn ezeltje en voerde hem zo naar een afspanning, waar hij hem verder verzorgde.

De volgende morgen gaf hij aan de waard een som geld, ter waarde van twee daglonen,

en zei: "Zorg goed voor die mens, en als je met dat geld niet genoeg hebt, zal ik het wel bij mijn terugreis bijpassen."

En dan vroeg Jezus: "Wie van die drie zou nu de naaste geweest zijn van de man die overvallen werd?"

De wetgeleerde antwoordde: "Degene die voor hem barmhartig is geweest."

"Juist," zei Jezus "doe van nu af aan ook zo."

Homilie

Z en B,

Jericho is 10.000 jaar oud, en daarmee de oudste nog bewoonde stad ter wereld.

Maar Jericho is ook een vervloekte stad.

Toen het joodse volk na veertig jaar in de woestijn, onder leiding van Jozua de Jordaan was overgestoken, kwamen ze aan in de vlakte van Jericho.

Ze belegerden de stad, en na zeven dagen veroverden ze de muren en de poorten, en verwoestten alles wat ze aantroffen, en doodden iedereen die er woonde.

En Jozua sprak over Jericho een vloek uit: 'Wie het zal aandurven de stad te herbouwen, zal zijn kinderen zien sterven.'

Vele malen echter doorheen de geschiedenis werd de stad toch herbouwd, maar even vele malen weer verwoest.

Jericho bleef een vervloekte stad, een stad die er niet mocht zijn, gelegen op de westelijke Jordaanoever, momenteel de West-Bank genoemd.

Ook op vandaag trekken afstammelingen van het joodse volk er naartoe, ze bouwen er nederzettingen, en doden de kinderen van wie daar nu wonen.

Toen ooit iemand aan Jezus vroeg: 'wie is mijn naaste?', kreeg hij als antwoord: 'hij ligt langs de weg van Jeruzalem naar Jericho. Hij is zijn bezittingen afgenomen, hij is half dood geslagen.

Zie je hem liggen? Kijk je niet van hem weg? Loop je niet om hem heen? Ja, dan word ook jij zijn naaste.'

Van de Franse filosoof Emmanuël Levinas, ook een zoon van het joodse volk, is het woord bewaard gebleven: 'God openbaart zich in het gelaat van de andere, in de kwetsbaarheid en het appèl dat het uitstraalt.'

Over hem verscheen onlangs in de digitale versie van het tijdschrift Tertio een artikel vanuit de vraag *'Wat zou Emmanuël Levinas, de filosoof van het menselijk gelaat, zeggen over het extreme geweld van het Israëlijsche leger tijdens voedselbedelingen, mocht hij nog in leven zijn?'*

En in dat artikel wordt verwezen naar zijn woorden, die stellen: de blik van de Ander haalt ons uit onze onverschilligheid, roept ons op om de zorgen voor ons eigen bestaan te doorbreken, onze gerichtheid op onszelf te verlaten, en in dienst van de Ander te gaan staan. Dat betekent: kiezen voor het Goede.

De Israëli's, lezen we verder, zijn daarentegen alleen bekommerd om zichzelf. De zorg om hun eigen belangen wordt absoluut niet doorbroken door het gelaat dat hen aankijkt, en dat wij dagelijks op het journaal zien: de blik van ouders die hun kinderen begraven en nog een laatste keer aanraken, verhalen van mensen die heel hun familie verliezen, geschreeuw van wanhopige mensen.

Maar het echt menselijke ligt voor Levinas niet in de strijd om het eigen bestaan, maar in de goedheid voor de ander.

Een wereld waarin de ander niet voorop staat, is onmenselijk. En we mogen eraan toevoegen: is niet Gods wereld.

Z en B,

Dat er op vandaag zovelen liggen op de weg van Jeruzalem naar Jericho, en zovelen in de wereld er in een boog omheen lopen, is hemeltergend.

Hoe kan daar een einde aan gesteld worden?

Het kan – zegt het artikel – door mensen die het zwaartepunt van zichzelf verleggen naar de omgang met de anderen, die gedreven worden door goedheid.

Is dat niet de betekenis van wat de schriftgeleerde uit de wet citeerde: 'Voor alles komt het er op aan dat je God liefhebt. En dat je ook je naaste bemint, zoveel als jezelf.' ?

Wie dat waarmaakt, heeft het lot van de wereld in zijn handen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

